

РЕШЕНИЕ

№ 1237

гр. Бургас, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Красимира М. Андонова
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120203283 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба /озаглавена като „Заявление“/ от П.....срещу Наказателно постановление № 3388а-454/07.06.2023 г., издадено от Началник на 05 РУ при ОД на МВР Бургас, с което на жалбоподателя, на основание [чл.257,ал.1](#) ЗМВР, за извършено нарушение по чл. 64, ал.4 ЗМВР е наложено наказание "глоба" в размер на 100 лева.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на преклузивния срок за обжалване по [чл. 59, ал. 2 ЗАНН](#) (НП е връчено на 25.07.2023 г., а жалбата е депозирана на 07.08.2023 г.), от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна, като съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за установено следното:

На 30.05.2023 г.актосъставителят И. Я. Б., ст.полицай в 05 РУ-Бургас, в екип с А.... по повод сигнал от ОДЧ за упражнявано домашно насилие посетили адрес в г.... , където установили жена с видими поражения в областта на лицето и шията /синини/, уплашена и притеснена , легитимирала се с документ за самоличност като А....В апартамента се намирал мъж, във видимо нетрезво състояние, който на неколkokратни устни разпореждания от проверяващите полицейски служители / в т.ч. и на говорим за него руски език/ да предостави документ за самоличност, отказвал, като оказвал физическа съпротива и манифестирал арогантно и нападателно поведение спрямо установената при проверката жена, което ескалирало и се насочило и спрямо органите на реда. В закономерна връзка с тези действия на жалбоподателя били използвани помощни средства и се наложило задържането му. По предоставен впоследствие от .... паспорт на мъжа, същият бил идентифициран като жалбоподателят П. К..

На жалбоподателят бил съставен АУАН бл. № 3388а-454/07.06.2023 г. за нарушение на [чл. 64, ал. 4 от ЗМВР](#) за това, че на 30.05.2023 г., около 21: 30 часа, в .... след надлежно предупреждение и разпореждане, жалбоподателят К. отказва да представи документ за самоличност.

Въз основа АУАН бл. № 3388а-454/07.06.2023 г. е било издадено и атакуваното НП, с което за

нарушение на [чл. 64, ал. 4](#) на основание [чл. 257, ал. 1 от ЗМВР](#), на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 100 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по административно-наказателната преписка, както и гласните доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и об.ност, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – началник на 05 РУ при ОД на МВР- Бургас съгл. т.1.14 от Заповед №8121з-1371/11.11.2015г., а АУАН съставен от оправомощено за това лице-ст.полицай при 05 РУ-Бургас съгл.т.1.5 от Заповед №8121з-1098/25.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи. Според съда при проверка за съответност на АУАН и НП със съдържателните критерии на чл.42, т.4 и чл.57, т.5 ЗАНН относно наличието на последователно и пълноценно фактическо детайлизиране на съставомерните признаци от законния състав на нарушението, чрез фактическо описание на точните обстоятелства относно нарушението, се констатираха дефицити и непълноти, представляващи процесуално отклонение от императивно установеното задължително съдържание на административния акт и НП. В случая са налице недостатъци в ресурсното фактическо изложение на обстоятелствата, об.ващи тезата за съставомерност на поведението на жалбоподателя по см. на чл.64, ал.4 ЗМВР, респ. установява се информативен дефицит в описанието на нарушението със закономерно следващия от това резултат- негативно засягане правото на защита на наказаното лице. Съобразно нормата на [чл. 57, т. 5 от ЗАНН](#), наказващият орган следва да направи констатации за всички обстоятелства, при които е извършено нарушението. Тези обстоятелства подлежат на доказване в съдебното производство. Нарушението е посочено по общ, бланкетен начин, който не позволява да бъде извършена преценка, какво точно е било дължимото поведение и с какви действия или бездействия е извършил П. К. вмененото му нарушение. Съдържанието на полицейското разпореждане не е намерило отражение в описанието на нарушението, като липсва и индивидуализация на акта, с който е било дадено това разпореждане, т.е. дали същото е устно или писмено. Видно от формулировката на текстуалната описателна част на фактическите основания на нарушението, е записано, че "след надлежно предупреждение и разпореждане лицето отказва да представи документ за самоличност". В НП липсва изрична самостоятелна конкретизация относно съдържанието на издаденото разпореждане и „надлежно предупреждение“, а без такова описание не е възможна индивидуализация на конкретното нарушение, доколкото посочените обстоятелства се отнасят до съставомерни негови признаци. / в т. см. устойчива и последователна е практиката на касационната инстанция в Решение № 674 от 19.05.2022 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 621/2022 г. Решение № 7999 от 23.12.2022 г. на АдмС - София по адм. д. № 9466/2022 г./В допълнение наказващият орган си е позволил да разшири фактическия обем на относимите елементи към неправомерната дейност на жалбоподателя, като добави в НП, че същият „пречи за извършване на проверката“, което видоизменя административно-наказателното обвинение, като добавя нови съставомерни факти, спрямо които К. не се е защитавал при предявяване на АУАН.

От анализа на относимите разпоредби на ЗМВР е видно, че нормите на [чл. 64, ал. 1, изпр. 1](#) и [ал. 4 от ЗМВР](#) уреждат принципното правомощие на полицейските служители по издаване на разпореждания, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции, които разпореждания са задължителни за изпълнение. В останалите хипотези, [чл. 64 от ЗМВР](#) урежда формата на разпорежданията – писмена по [чл. 64, ал. 1, изпр. 2 от ЗМВР](#), устна - по [чл. 64, ал. 2 от ЗМВР](#) и с конклюдентни действия - по и [чл. 64, ал. 2](#) и [ал. 3 от ЗМВР](#).

За ефективното изпълнение на основните задачи на МВР специалният закон [ЗМВР \(чл. 64\)](#) овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона да издават писмени разпореждания, вкл. до граждани, "когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции" – в случая функции, по смисъла на [чл. 14, ал. 1, предл. първо ЗМВР](#) – опазване на обществения ред. Няма изрично, легално определение на понятието "обществен ред". Според Тълкувателно постановление № 3/07.06.2007 г. на Общото събрание на съдиите от ВАС, по т. дело № 4, за целите на ЗМВР под "обществен ред" следва да се разбира "установените в Държавата обществени отношения, основани на правовия ред и морала, които определят поведението на хората в процеса на обществения живот". Определение за "обществен

ред" се съдържа и в Решение № 7/1996 г. по к. д. № 1/1996 г. на Конституционния съд, според което това е "установеният с нормативните актове ред, който осигурява нормално спокойствие и възможност да се упражняват съответните граждански права". Липсва в АУАН, каквото и да е фактическо пояснение относно конкретна проявна форма на поведение на жалбоподателя в разрез с дефинитивно зададената конфигурация на охранявани ценности, попадащи в обсега на понятието „обществен ред“, което да е предпоставяло изпълнението на проверовъчни действия спрямо него. Липсва описание на формата и съдържанието на издаденото разпореждане или „предупреждение“ спрямо него, както и в какво се състои насрещното неправомерно поведение на жалбоподателя, с какви конкретни действия същият е манифестирал неизпълнение на обвързващото го по задължителен начин полицейско разпореждане.

Нормата на твърдяното нарушение по чл.64, ал.4 ЗМВР, предписва, че разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота или здравето му. В случая, както бе посочено, за съда остава неясна формата и съдържанието на бланкетно визираните в АУАН и НП „разпореждане“ и „предупреждение“, индивидуално ориентирани към адресата П. К., обстоятелствата и повода, при които е издадено разпореждането, неговите съдържателни страни, за да се прецени императивната обвързаност на адресата на това разпореждане на плоскостта на [ал. 4 на чл. 64 ЗМВР](#) . Установимите факти чрез положените доказателствени усилия от настоящия състав -чрез приобщаване на докладна записки относно предприетата проверка като законово допустима мярка за ограничаване на конкретни действия на жалбоподателя , съотносими със застрашаване на живота или здравето /телесния интегритет на трето лице/,действително са мотивирали полицейския орган да издаде разпореждане, но липсва каквото и да е тяхно отразяване при излагане на обстоятелствата относно нарушението в АУАН , липсват и изложените при разпита факти относно поведението на жалбоподателя по време на проверката, свеждащо се в оказана на контролните органи съпротива. Поради това съдът намира, че фактическите параметри на нарушението, са изцяло бланкетно и общо заявени в АУАН, което не позволява реализиране правото на защита на жалбоподателя, още повече че в НП е направен опит да се санира този порок чрез частично допълване и доразвИ.е на фактите, които изначално не са били предявени в пълен обем с АУАН.

По изложените съображения съдът намира, че процесното наказателно постановление е издадено в разрез с процесуалните изисквания на закона, предвид което атакуваното НП следва да бъде отменено.

Водим от изложените съображения и на основание чл.63,ал.2, т.1 вр.ал.1 ЗАНН, БРС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №3388а-454/07.06.2023 г., издадено от Началник на 05 РУ при ОДМВР-Бургас, с което на П. К. ЛНЧ 1004470789 с адрес г.....на основание чл.257, ал.1 ЗМВР е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.64,ал.4 ЗМВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____